

ihho ja hingे peåle sadab. Låks aega mõda ja tassase wiisiga suggo ifka eddasí selle katsutud targema ello tee peål, nenda et wiimaks Irlandi marahwast sündis igga jodikule öppetusse mårgiks silmade ette panна; sest et selgeste näitab, kuida innimenne wob jäggo sada feige raskemasti kippumisest ja kurjast peåleaiamisest, nenda fui ðnnetumat himmo wina járrele tööste tulleb armata.

Sel aias, fui rahwas seål maal alles kahhe wahhel olli omma põõrmissé nou polest, agga weike selts jo sedda parremat osa ennesele olli wallitnenud, senni kui teised ifka veel omma alwa wina tenistust armsaks piddasid, juhtus, et faks worimeest kõko said übhe maantee peåle, mis siina låks. Editsid teine tei e járrele. Kui se, kes tagga fäis, sel eelkäjal ni liggi olli sanud, et sündis justo temmaga aiada, fulas temma teise fäest járrel, mis asjad temma weddas? Kül need kallid asjad on,

fostis teine: Faks ami fäis feige kangemat wina. — Siis sul on õigus, minno ele minna, ütles teine. Sul on sedda peål, mis läbbi rahwas surma ja hukkamine, misse pole tötwad; ja minna toon sedda járrele, mis nende pahha ellorvisti sees peagi tarmis lähháb: mul on pusårgid peål. — Eks sest ei olle tunda, et seål maal nüüd jubba maddala põlverahwa hulgast neid olli, kes moistsüd õiete kül arvata sedda ihho ja hinge tahjo, mis liig winaprujiminne innimestele sadab.

Sevärras, armsad luggejad, mõtke heaks, kui teile sin veel teäda antakse, mis fuul-sad muutmissed seål Irlandi sarel viimse aastade sees on juhtund, siis fui feige surem rahwa huik sedda moistsliko nou ennestele olid rõtnud, winajemist hopis mahhasätta. Sate nähha, kuid a se läbbi innimeste ellamisse riis hopis ausama pole põris, ja et nende wáljaspidine põlli sest aiaast sadik hakkas hõlpsaste kossuma.